

star postane; potem se drobno zreže in z rezanco vred kakor navadno oves konju zobati dá. Težkim vožnim konjem se dá na dan 18, lahkim konjičkom 12, jezdni 10 funtov takega kruha. Konjem je kaj vseč in jim dobro tekne. — Dobro je tudi med gori omenjeni drob tudi drobno razsekanega korenja in krompirja primešati; na 100 delov ovsenega drobú 3 dele krompirja.

## Gospodarska novica.

(Iz ajde žganje!) Prof. Knobloch je ajdo kemiško preiskoval in pri tem najdel, da ajda ima 3krat toliko štirke v sebi kakor krompir srednje sorte, zraven pa še nekoliko protebnih drobcov, kateri naredé, da so ajdni ostanjki še za klajo veliko vredni, kadar je iz ajde žganje izkuhano bilo. V 9. listu parskega časnika „Ztsch. d. l. V.“ popisuje prof. Knobloch na drobno, kako se iz ajde žganje kuha. — Kdo bi bil mislil, da ljuba ajdica bo kadaj še žganjarjem v gerlo tekla!

## Natoroznanske reči.

### Mravlja.

(Dalje.)

Vsako mravljišče ima nekaj ptujih majhnih živalic v svojem stanu. Imenujemo jih zeljšine uši, ker so res ušem podobne, in vsaki jih je že po bezgu ali po kaki verbi laziti vidil. Tem živalicam so mravlje posebno dobre, nosijo jih na solnce, jih glešajo in jim strežejo, kakor le morejo, tudi hrane jim donšajo in raji same stradajo, da le njih živinica pomanjkanja ne terpi. Te uši so res domača živina celega mravljišča, od ktere sladek užitek dobiva. Te živalice imajo namreč na herbtu dvoje ceví, v katerih se nabira neka sladčica, po kateri mravlje posebno hrepené. Ko pride mravlja do uši, se ji začne prilizovati, jo boža in gladi s tipavnicami toliko časa, da spusti uš po vsaki cevi kapljico one sladčice, katero mravlja željno poserka. Tako gré mravlja od ene uši do druge, da ima dosti. Uši so pa tudi rade pri mravljah, saj se jim nič hudega ne zgodi, mravlje lepo za nje skerbé, kot kmet za svojo molzno živino, in rés kar je kmetu krava ali ovca, to so mravlji te uši.

Naše mravljišče je imelo svoje dni na dveh lepih pristavah veliko te molzne živinice. Na dvéh hrastih namreč, ki sta blizo mravljišča stala, je prebivalo veliko teh uši in mravlje so jih pogostoma obiskovale, dvé terdo uglajene stezi ste peljale do hrastov in poleti v lepem vremenu je romala nepretergana versta mravelj k hrastoma, — ali zdaj je to vse minulo.

Lansko pomlad, bil je prvi lep pomladanski dan, ko so pervikrat mravlje prišle na solnce in so hotle iti gledat, kaj njih živinica dela, — ali kdo popiše njih osupnost in njih strah, ker jojmine prejoj — hrastov ni bilo več. Posestnik gojzda ju je pozimi posekal in ž njima so šli nar boljši in nar